

31997L0078

30.1.1998.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 24/9

PADOMES DIREKTĪVA 97/78/EK**(1997. gada 18. decembris),****ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaužu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievēd Kopienā no trešām valstīm**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

(1) tā kā Līguma II pielikumā ir uzskaitīti dzīvnieku valsts produkti un augu produkti, kam jāveic pārbaudes, lai novērstu dzīvnieku lipīgu vai infekciju slimību izplatīšanos;

(2) tā kā principu izstrādāšana Kopienas mērogā attiecībā uz veterināro pārbaužu organizēšanu tādiem produktiem, ko ievēd no trešām valstīm, palīdz garantēt piegādes un nodrošināt tirgus stabilitāti, vienlaikus saskaņojot vajadzīgos pasākumus dzīvnieku un iedzīvotāju veselības aizsardzības nodrošināšanai;

(3) tā kā iekšējā tirgus izveide akcentēja vajadzību noteikt veterināro pārbaužu kopējos principus, ņemot vērā iekšējās robežkontroles atcelšanu;

(4) tā kā, kopš tika pieņemta Padomes 1990. gada 10. decembra Direktīva 90/675/EEK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaužu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievēd Kopienā no trešām valstīm ⁽⁴⁾, ir notikušas izmaiņas direktīvas piemērošanā un ir gūta jauna pieredze; tā kā pārredzamības labad direktīva būtu jāgroza;

(5) tā kā būtu jāizveido saskaņoti nosacījumi attiecībā uz visiem dzīvnieku valsts produktiem, ko Kopienā ievēd no trešām valstīm; tā kā šajā nolūkā būtu jāpiemēro vienota pārbaužu sistēma šiem produktiem un jāveic attiecīgi pārlabojuumi;

(6) tā kā jāparedz noteikumi par to, kā sūtījumiem, kas ievēsti Kopienā, neuzrādot tos robežkontroles punktā, veic veterināro pārbaudi šādā punktā;

(7) tā kā dalībvalstis atsevišķos gadījumos var noteikt papildu prasības attiecībā uz ievēdamajiem produktiem; tā kā tai dalībvalstij, kas veic pārbaudes, to darot, jāņem vērā šīs īpašās valsts prasības;

(8) tā kā attiecībā uz tādu produktu pārkraušanu jūras vai gaisa transporta līdzeklī, kuru galamērķis ir Kopienā, būtu jāparedz skaidri noteikumi par to, kur veicama pārbaude;

(9) tā kā Kopienas tiesību aktos ir prasība atsevišķus produktus uzraudzīt no to ievēšanas vietas Kopienā līdz to galamērķim, lai aizsargātu iedzīvotāju un dzīvnieku veselību; tā kā šajā nolūkā ir jāparedz stingri noteikumi;

(10) tā kā būtu jāizveido stingri noteikumi, lai nodrošinātu to, ka no Kopienas izved produktus, kuri šķērsojuši Kopienas robežu un kuru galamērķis nav Kopiena;

(11) tā kā produkti, kas atbilst Kopienas prasībām attiecībā uz ievēšanu, būtu jānodala no produktiem, kuri tām neatbilst; tā kā būtu jāizveido atsevišķas pārbaudes sistēmas, lai ņemtu vērā šīs atšķirības;

(12) tā kā Kopienā ievērojama komerciāla nozīme ir jūras un gaisa transporta apkalpes un pasažieru apgādei ar dzīvnieku valsts produktiem; tā kā šie produkti bieži neatbilst Kopienas prasībām; tā kā šajā nolūkā būtu jāparedz stingri noteikumi, lai aizsargātu iedzīvotāju un dzīvnieku veselību;

(13) tā kā Kopienas produkts, ko izbrāķējusi trešā valsts un kas nodots atpakaļ Kopienai, būtu uzskatāms par tādu, kurš vairs neatbilst Kopienas prasībām; tā kā šim nolūkam būtu jāparedz stingri noteikumi iepriekšminētajā sakarā, lai aizsargātu iedzīvotāju un dzīvnieku veselību;

(14) tā kā būtu jāparedz papildu nodrošinājumi attiecībā uz krāpšanas novēršanu un būtu jāparedz saskaņoti pasākumi krāpniecisku darbību un pārkāpumu apkarošanai;

⁽¹⁾ OV C 285, 23.8.1997., 7. lpp.⁽²⁾ OV C 85, 17.3.1997., 76. lpp.⁽³⁾ OV C 66, 3.3.1997., 43. lpp.⁽⁴⁾ OV L 373, 31.12.1990., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EK (OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.).

- (15) tā kā vairākos gadījumos tika būtiski grozīta Direktīva 90/675/EEK; tā kā tagad, kad vajadzīgi turpmāki grozījumi, minētā direktīva skaidrības un lietderības labad jāatceļ un jāaizstāj,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Dalībvalstis saskaņā ar šo direktīvu veic veterinārās pārbaudes produktiem no trešām valstīm, kas ievesti kādā no I pielikumā uzskaitītajām teritorijām.

2. pants

1. Šajā direktīvā pēc vajadzības piemēro tās definīcijas, kas sniegtas 2. pantā Padomes 1989. gada 11. decembra Direktīvā 89/662/EEK par veterinārajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu ⁽¹⁾ un 2. pantā Padomes Direktīvā 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu ⁽²⁾.

2. Turklāt:

- a) "produkti" ir tie dzīvnieku valsts produkti, kas minēti Direktīvā 89/662/EEK un Direktīvā 90/425/EEK, ieskaitot dzīvnieku valsts blakusproduktus, uz kuriem neattiecas Līguma II pielikums, un 19. pantā minētie augu produkti;
- b) "dokumentu pārbaude" ir veterinārā sertifikāta(-u) vai veterinārā dokumenta(-u), vai cita sūtījumam pievienota dokumenta(-u) pārbaude;
- c) "identitātes pārbaude" ir vizuāla pārbaude, lai pārlicinātos par veterinārā sertifikāta(-u) vai veterinārā dokumenta(-u), vai cita veterinārajās tiesību aktos paredzēta dokumenta(-u) atbilstību konkrētajam produktam;
- d) "fiziska pārbaude" ir paša produkta pārbaude, kas var iekļaut iepakojuma un temperatūras pārbaudes, kā arī paraugu ņemšanu un laboratorijas pārbaudes;
- e) "atbildīgais par kravu" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas saskaņā ar noteikumiem Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas

kodeksa izveidi ⁽³⁾ ir atbildīga par minētajā Regulā iekļauto dažādu tādu situāciju attīstību, kādās var atrasties sūtījums, kā arī attiecīgās regulas 5. pantā minētais pārstāvis, kas uzņemas šādu atbildību par turpmāko šajā direktīvā noteikto pārbaudi;

- f) "sūtījums" ir viena un tā paša veida produktu daudzums, uz ko attiecas viens un tas pats veterinārais sertifikāts(-i) vai veterinārais dokuments(-i), vai cits veterinārajās tiesību aktos paredzēts dokuments(-i), ko nogādā ar vienu un to pašu transportlīdzekli, un ko ieved no vienas un tās pašas trešās valsts vai šādas valsts daļas;
- g) "robežkontroles punkts" ir jebkurš kontroles punkts, kas saskaņā ar 6. pantu izraudzīts un apstiprināts veterināro pārbaudžu veikšanai uz kādas no I pielikumā uzskaitīto teritoriju robežām tādiem produktiem, kurus ieved no trešām valstīm;
- h) "ievešana" ir produktu brīva apgrozība un nodoms laist produktus brīvā apgrozībā Regulas (EEK) Nr. 2913/92 79. panta nozīmē;
- i) "muitas apstiprināta apstrāde vai izmantošana" ir Regulas (EEK) Nr. 2913/92 4. panta 15. punktā minētā muitas apstiprināta apstrāde vai izmantošana;
- j) "ievešanas nosacījumi" ir Kopienas tiesību aktos noteiktās veterinārās prasības attiecībā uz ievadamajiem produktiem;
- k) "kompetentā iestāde" ir dalībvalsts centrālā iestāde, kas ir pilnvarota veikt veterinārās pārbaudes, vai jebkura iestāde, kurai tā ir deleģējusi šādas pilnvaras.

I NODAĻA

PĀRBAUŽU ORGANIZĒŠANA UN REZULTĀTI

3. pants

1. Dalībvalstis nodrošina to, lai nevienā no I pielikumā uzskaitītajām teritorijām netiktu ievests tāds sūtījums no trešās valsts, kam nav veikta šajā direktīvā prasītā veterinārā pārbaude.

2. Dalībvalstis nodrošina to, lai sūtījumus I pielikumā uzskaitītajās teritorijās ievestu caur robežkontroles punktu.

⁽¹⁾ OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/118/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.).

⁽²⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/118/EEK.

⁽³⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 82/97 (OV L 17, 21.1.1997., 1. lpp.).

3. Dalībvalstis nodrošina to, lai atbildīgajiem par kravu ir pienākums iepriekš sniegt informāciju tā robežkontroles punkta sanitārajam robežinspektoram (veterinārārstam), kurā jānogādā produkti, attiecīgā gadījumā pienācīgi aizpildot 5. panta 1. punktā minēto sertifikātu, vai nodrošināt rakstiskā vai elektroniskā formā 1. punktā minētā sūtījuma sīku aprakstu, ieskaitot produktus, kas minēti 9. pantā un 19. panta 1. punktā.

Dalībvalstis var pārbaudīt kuģu un lidaparātu kravas sarakstus un pārbaudīt, vai tie saskan ar iepriekš minētajām deklarācijām un dokumentiem.

4. Tās muitas iestādes, kam teritoriāli pakļauts attiecīgais robežkontroles punkts, atļauj veikt sūtījumiem paredzēto muitas apstiprināto apstrādi vai izmantošanu vienīgi saskaņā ar 5. panta 1. punktā minētajā sertifikātā izklāstītajiem nosacījumiem.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, jo īpaši to produktu sarakstu, kam veicama veterinārā pārbaude, pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

4. pants

1. Kompetentā iestāde katram sūtījumam veic veterināro pārbaudi 3. panta 2. punktā minētajā robežkontroles punktā valsts pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

2. Valsts pilnvarots veterinārārsts, pamatojoties uz 3. panta 3. punktā minēto informāciju, katru sūtījumu salīdzina ar datu bāzi, kas minēta I pielikumā Padomes 1993. gada 13. jūlija Lēmumam 92/438/EEK par veterinārās ieviešanas procedūru datorizāciju (*Shift* projekts) ⁽¹⁾. Bez tam viņš vajadzības gadījumā katru tādu sūtījumu, ko paredzēts ievest kādā no I pielikumā minētajām teritorijām, salīdzina ar datu bāzi, kas minēta Lēmuma 92/438/EEK II pielikumā.

Valsts pilnvarots veterinārārsts nodrošina visas darbības, kas vajadzīgas Lēmumā 92/438/EEK paredzētās datu bāzes uzturēšanai.

3. Katram sūtījumam neatkarīgi no muitas apstiprinātās apstrādes vai izmantošanas veic dokumentu pārbaudi, lai noteiktu:

a) vai informācija sertifikātos vai dokumentos, kas minēti 7. panta 1. punktā, atbilst tai informācijai, kas sniegta iepriekš saskaņā ar 3. panta 3. punktu;

b) ievaduma gadījumā – vai dati sertifikātos vai dokumentos, kas minēti 1. pantā, vai citos dokumentos sniedz vajadzīgās garantijas.

4. Izņemot īpašos gadījumus, kas paredzēti 9. līdz 15. pantā, valsts pilnvarots veterinārārsts veic šādas pārbaudes:

a) katra sūtījuma identitātes pārbaudi, lai pārlicinātos par produktu atbilstību tai informācijai, kas sniegta pievienotajos sertifikātos vai dokumentos. Izņemot neiepakotus sūtījumus, kā noteikts Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīvā 92/118/EEK, ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības, kuras reglamentē to produktu tirdzniecību un ieviešanu Kopienā, uz ko neattiecas minētās prasības, kuras paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kas minēti Direktīvas 89/662/EEK A pielikuma 1. daļā un – attiecībā uz patogēniem – Direktīvā 90/425/EEK ⁽²⁾, šajā procedūrā iekļauj:

i) ja dzīvnieku produkti atvesti konteineros, pārbaudi par to, ka nav bojātas plomabas, ko nostiprinājis valsts pilnvarots veterinārārsts (vai kompetentā iestāde), ja to prasa Kopienas tiesību akti, un ka uz tām norādītā informācija atbilst tai, kas sniegta pievienotajā dokumentā vai sertifikātā;

ii) pārējos gadījumos:

— visiem produktu veidiem, pārbaudi par to zīmogu, oficiālo marķējumu un veselības marķējumu esamību, kas norāda izcelsmes valsti un uzņēmumu, un to atbilstību sertifikātā vai dokumentā norādītajiem,

— bez tam – iesaiņotiem vai iepakotiem produktiem – pārbaudi attiecībā uz veterinārajās tiesību aktos paredzēto īpašo marķējumu;

b) katra sūtījuma fizisko pārbaudi:

i) lai pārlicinātos par to, vai produkti atbilst Kopienas tiesību aktu prasībām un ir labā stāvoklī, lai tos varētu lietot tam mērķim, kāds norādīts pievienotajā sertifikātā vai dokumentā.

Šīs pārbaudes jāveic saskaņā ar III pielikumā noteiktajiem kritērijiem;

⁽¹⁾ OV L 243, 25.8.1992., 27. lpp. Lēmums grozīts ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

⁽²⁾ OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/90/EK (OV L 13, 16.1.1997., 24. lpp.).

ii) ievērojot tādu biežumu, kas jānosaka līdz 1999. gada 1. jūlijam, izmantojot 29. pantā noteikto procedūru, pirms veic:

- jebkādas laboratorijas pārbaudes uz vietas,
- jebkādu oficiālu paraugu ņemšanu, kas vajadzīga pēc iespējas drīzākai analīzei.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

5. pants

1. Pabeidzot nepieciešamās veterinārās pārbaudes, valsts pilnvarots veterinārārsts attiecīgo produktu nosūtīšanai izdod sertifikātu, kas apliecina pārbaudes rezultātus atbilstoši paraugam, kurš iekļauts Komisijas Lēmuma 93/13/EEK, ar ko nosaka procedūru trešo valstu veterinārajām pārbaudēm Kopienas robežkontroles punktos⁽¹⁾, B pielikumā, kas vajadzības gadījumā pielāgots saskaņā ar 4. punktu.

2. Sertifikāts, kas minēts 1. punktā, pavada sūtījumu:

- tik ilgi, kamēr sūtījums atrodas muitas uzraudzībā, un šajā gadījumā minētais dokuments attiecas uz muitas dokumentu,
- ievaduma gadījumā – līdz pirmajam uzņēmumam, kas minēts Direktīvā 89/662/EEK, vai līdz pirmajam galamērķa centram vai organizācijai, kas minēta Direktīvā 90/425/EEK.

3. Ja sūtījums ir sadalīts, tad 1. un 2. punkta noteikumi attiecas uz katru no daļām.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, ieskaitot Lēmuma 93/13/EEK B pielikuma pielāgojumus, pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

6. pants

1. Robežkontroles punktiem:

- a) jāatrodas tieši blakus ievēšanas vietai kādā no I pielikumā uzskaitītajām teritorijām un apgabalā, ko izraugās muitas iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 38. panta 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktu.

⁽¹⁾ OV L 9, 15.1.1993., 33. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 96/32/EK (OV L 9, 12.1.1996., 9. lpp.).

Tomēr ģeogrāfiski diktētos apstākļos (piemēram, izkraušanas pietātnē vai kuģu ceļš) saskaņā ar 2. punktā noteikto procedūru var pieļaut, ka robežkontroles punkts atrodas noteiktā attālumā no ievēšanas vietas un – dzelzceļa transporta gadījumā – pirmajā stacijas pieturvietā, ko izraudzījies kompetentā iestāde;

- b) jābūt tā valsts pilnvarota veterinārārsta pakļautībā, kas ir tieši atbildīgs par pārbaudi. Valsts pilnvarotam veterinārārstam var palīdzēt īpaši apmācīts palīgpersonāls.

Valsts pilnvarots veterinārārsts nodrošina visu to datu bāžu atjaunināšanu, kas minētas Lēmuma 92/438/EEK 1. panta 1. punkta trešajā ievilkumā.

- 2. Saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru robežkontroles punktu sarakstu, kas ir spēkā šīs direktīvas publicēšanas dienā, var vēlāk grozīt vai papildināt:

a) pievienojot jebkuru jaunu robežkontroles punktu:

- ko ierosinājusi dalībvalsts, pēc tam kad kompetentā iestāde ir pārliecinājusies par tā atbilstību prasībām, kuras izklāstītas šīs direktīvas II pielikumā un Komisijas 1992. gada 3. novembra Lēmumā 92/525/EEK, ar ko nosaka prasības attiecībā uz to Kopienas robežkontroles punktu apstiprināšanu, kuri atbild par veterinārajām pārbaudēm produktiem, ko ievēd no trešām valstīm⁽²⁾,
- ko pārbaudījusi Komisija sadarbībā ar dalībvalsts kompetento iestādi;

- b) atsaucot robežkontroles punktu, ja pārbaudē, ko veic kompetentā iestāde, konstatēts, ka tas neatbilst II pielikumā izklāstītajiem nosacījumiem, vai ja pēc 23. pantā paredzētajām pārbaudēm dalībvalsts neņem vērā savlaicīgi šīs pārbaudes secinājumus, jo īpaši gadījumos, ja pārbaudžu rezultātā konstatēti nopietni draudi iedzīvotāju vai dzīvnieku veselībai.

3. Nopietnos gadījumos, jo īpaši, pamatojoties uz iedzīvotāju vai dzīvnieku veselības aizsardzību, dalībvalstij ir jāaptur tās teritorijā esoša robežkontroles punkta apstiprinājums. Tā tūlīt informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par šādu apturēšanu un tās iemesliem. Robežkontroles punktu var atjaunot sarakstā vienīgi saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu.

- 4. Komisija izveido un publicē apstiprināto robežkontroles punktu sarakstu, ieskaitot gadījumus, kad apstiprinājums ir uz laiku apturēts.

⁽²⁾ OV L 331, 17.11.1992., 16. lpp.

5. Kamēr nav pieņemti lēmumi saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu, paliek spēkā saraksts, kas izveidots saskaņā ar Pamatdirektīvu 90/675/EEK, neierobežojot 3. punktā paredzētos apstākļus.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

7. pants

1. Katram sūtījumam, ko paredzēts ievest kādā no I pielikumā uzskaitītajām teritorijām, pievieno veterināro sertifikātu oriģinālus vai veterināro dokumentu oriģinālus, vai citu veterinārajos tiesību aktos paredzētu dokumentu oriģinālus. Sertifikātu vai dokumentu oriģināli paliek robežkontroles punktā.

2. Neierobežojot 10. pantu, katram produktu sūtījumam no trešās valsts, ko paredzēts ievest kādā no I pielikumā minētajām teritorijām, veic identitātes pārbaudi un fizisku pārbaudi, kura paredzēta 4. panta 4. punktā.

3. Muitas iestādes neļauj ievest produktu sūtījumus, ja vien – neierobežojot muitas noteikumus un īpašos noteikumus, kas jāpieņem saskaņā ar 10. panta 2. un 3. punktu un 18. pantu, – netiek iesniegts pierādījums, ka attiecīgā veterinārā pārbaude ir veikta ar apmierinošiem rezultātiem, ka attiecīgais sertifikāts ir izdots saskaņā ar 5. panta 1. punktu un ka kompetentajai iestādei ir garantijas, ka pārbaudes maksa, kas minēta Padomes 1985. gada 29. janvāra Direktīvā 85/73/EEK par veterināro pārbaudi un veterinārās ekspertīzes finansēšanu, uz kuru attiecas Direktīva 89/662/EEK, Direktīva 90/425/EEK, Direktīva 90/675/EEK un Direktīva 91/496/EEK (grozīta un konsolidēta) ⁽¹⁾, ir segta vai tiks segta saskaņā ar minētās direktīvas noteikumiem.

4. Ja sūtījums atbilst ieviešanas nosacījumiem, tad valsts pilnvarots veterinārārsts izsniedz attiecīgajai personai sertifikātu vai dokumentu oriģināla norakstu un saskaņā ar 5. panta 1. punktu izdoš sertifikātu, kurā ir teikts, ka sūtījums atbilst šiem nosacījumiem, pamatojoties uz robežkontroles punktā veikto veterināro pārbaudi.

5. Tirdzniecību ar produktiem, kas minēti Direktīvā 89/662/EEK un Direktīvā 90/425/EEK un kas šā panta 3. punktā atļauti kādā no teritorijām, kuras uzskaitītas šīs direktīvas I pielikumā, veic saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti minētajās direktīvās, jo īpaši to II nodaļā.

⁽¹⁾ OV L 32, 5.2.1985., 14. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EK (OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.).

6. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

8. pants

1. Ja:

— produkti ir paredzēti dalībvalstij vai apgabalam, kam Kopienas tiesību aktos ir noteiktas īpašas prasības,

— ir paņemti paraugi, bet brīdī, kad transportlīdzeklis izbrauc no robežkontroles punkta, vēl nav zināmi rezultāti,

— situācija saistīta ar ievadumu, kas atļauts īpašiem mērķiem, tad gadījumos, kurus paredz Kopienas tiesību akti,

ar Direktīvā 90/425/EEK minētā ANIMO tīkla palīdzību jāsniedz papildu informācija galamērķa kompetentajai iestādei.

2. Katram tādu produktu sūtījumam, kas minēti 1. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā un kas paredzēti citai dalībvalstij, robežkontroles punktā, kurš atrodas tās dalībvalsts teritorijā, kur produkti ir ievesti, veic dokumentu, identitātes un fizisko pārbaudi, kas noteikta 4. panta 3. un 4. punktā, lai jo īpaši pārbaudītu attiecīgo produktu atbilstību Kopienas noteikumiem, kurus piemēro attiecībā uz galamērķa dalībvalsti vai apgabalu. Tomēr to neatspaldot savvaļas dzīvnieku gaļai, ko ievēd nedrīstus, veic identitātes vai fizisku pārbaudi papildus veselības pārbaudei un atlieku noteikšanai, kura paredzēta Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīvā 96/23/EK par pasākumiem, lai pārraudzītu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku produktos ⁽²⁾, un kura būtu jāveic saskaņā ar Padomes 1992. gada 16. jūnija Direktīvu 92/45/EEK par iedzīvotāju un dzīvnieku veselības problēmām attiecībā uz savvaļas dzīvnieku kaušanu un savvaļas dzīvnieku gaļas laišanu tirgū ⁽³⁾ galamērķa uzņēmumā, kur šī gaļa ir jānogādā muitas uzraudzībā saskaņā ar šā panta 4. punkta pirmo ievilkumu un kopā ar 5. panta 1. punktā minēto sertifikātu.

Pārbaudi rezultāti būtu jānosūta veterinārajai iestādei, kas ir atbildīga par to robežkontroles punktu, kurā ievēda produktus. Atkarībā no iznākuma vajadzības gadījumā ievieš pasākumus, kas noteikti 24. pantā.

3. Dalībvalstis nodrošina to, lai attiecībā uz produktiem, kas minēti 1. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā un ievesti dalībvalstī, kura nav galamērķa dalībvalsts, tiktu veikti visi pasākumi, kas nodrošina attiecīgā sūtījuma nokļūšanu paredzētajā galamērķa dalībvalstī.

⁽²⁾ OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.

⁽³⁾ OV L 268, 14.9.1992., 35. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/23/EK (OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.).

4. Produktus, kas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem jāuzrauga no ieejas robežkontroles punkta līdz galamērķa uzņēmumam, nosūta saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

- attiecīgos sūtījumus kompetentās iestādes uzraudzībā nogādā no ieejas robežkontroles punkta līdz galamērķa uzņēmumam ūdens necaurļaidīgos transportlīdzekļos vai konteineros, ko aizplombējušas kompetentās iestādes. Produkti, kas minēti 1. punkta trešajā ievilkumā, paliek muitas uzraudzībā līdz to nokļūšanai galamērķī saskaņā ar T5 procedūru, kura noteikta Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā Nr. 2454/93, ar ko paredz noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁽¹⁾, kopā ar 5. panta 1. punktā paredzēto sertifikātu, kurā norādīts atļautais galamērķis un, attiecīgā gadījumā, nosaukts paredzētais apstrādes veids,
- valsts pilnvarots veterinārārsts attiecīgajā robežkontroles punktā ar ANIMO tīkla palīdzību informē veterināro iestādi, kas atbild par uzņēmumu, kurš atrodas sūtījuma galamērķī, par produkta izcelsmes vietu un tā galamērķi,
- produktiem galamērķa uzņēmumā veic apstrādi, kas noteikta attiecīgajos Kopienas tiesību aktos,
- galamērķa uzņēmuma vai pagaidu noliktavas vadība informē valsts pilnvaroto veterinārārstu galamērķa vietā vai – gadījumos, kas paredzēti Direktīvas 92/118/EEK I pielikuma 10. nodaļā, – par pagaidu noliktavu atbildīgo veterinārārstu par produkta nonākšanu galamērķī, un viņš savukārt 15 dienu laikā to paziņo valsts pilnvarotam veterinārārstam tajā robežkontroles punktā, kurš viņam paziņoja par sūtījumu. Viņš veic regulāras pārbaudes, lai pārliecinātos par to, ka produkti ir nogādāti galamērķa uzņēmumā, konkrēti pārbaudot ierakstus par ienākušajiem sūtījumiem.

5. Ja ieejas robežkontroles punkta kompetentajai iestādei, neierobežojot 20. panta noteikumus, ir pierādījumi, ka produkti, kas deklarēti kā tādi, kuri paredzēti apstiprinātam uzņēmumam, nav nonākuši galamērķī, tad iestāde veic attiecīgus pasākumus pret personu, kas ir atbildīga par kravu.

6. Dalībvalstis saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem iesniedz Komisijai apstiprinātu uzņēmumu sarakstu, kas minēts 4. punktā saistībā ar attiecīgajiem produktiem.

Ja uzņēmums neatbilst paziņošanas prasībām, dalībvalsts var atsaukt savu apstiprinājumu un uzliek vajadzīgo sodu atbilstoši radītajam riskam.

⁽¹⁾ OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1427/97 (OV L 196, 24.7.1997., 31. lpp.).

Komisija publicē apstiprināto uzņēmumu sarakstu un nodrošina tā atjaunināšanu un paziņošanu dalībvalstīm.

7. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, ko izstrādā pēc apspriešanās ar muitas iestādēm, pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

9. pants

1. Sūtījumiem, ko paredzēts ievest kādā no I pielikumā uzskaitītajām teritorijām un ko nogādā kādā robežkontroles punktā, bet ko paredzēts ievest kādā citā robežkontroles punktā, kurš atrodas tajā pašā teritorijā vai kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā, veic identitātes pārbaudi un fizisku pārbaudi galamērķa robežkontroles punktā, ja pārvaļājumiem izmanto jūras vai gaisa transportu. Ieviešanas vietas robežkontroles punktā veic šādas procedūras:

a) ja sūtījumu pārkrauj no viena lidaparāta uz citu vai no viena kuģa uz citu vienas un tās pašas ostas vai lidostas muitas zonā tiešā veidā vai pēc izkraušanas krastmalā vai minimālā uz laiku, kas ir īsāks par b) apakšpunktā minēto minimālo laika posmu, atbildīgais par kravu informē kompetento iestādi. Izņēmuma kārtā, ja pastāv draudi dzīvnieku vai iedzīvotāju veselībai, tā var veikt produktu dokumentu pārbaudi, pamatojoties uz izcelsmes sertifikātu vai veterināro dokumentu, vai jebkura cita dokumenta oriģinālu, kas pievienots attiecīgajam sūtījumam, vai tā norakstu;

b) ja sūtījumu izkrauj citādi:

i) tas jāuzglabā maksimālo un minimālo laika posmu un saskaņā ar tādiem nosacījumiem, kas jāparedz saskaņā ar 2. punktā paredzēto procedūru, kompetentās iestādes uzraudzībā ostas vai lidostas muitas zonā līdz nosūtīšanai uz citu robežkontroles punktu ar jūras vai gaisa transportu;

ii) tam jāveic produktu dokumentu pārbaude attiecībā uz dokumentiem, kas minēti a) apakšpunktā;

iii) neierobežojot 20. pantu, tam izņēmuma kārtā jāveic identitātes pārbaude un fiziska pārbaude, ja pastāv jebkādi iespējami draudi iedzīvotāju vai dzīvnieku veselībai.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

3. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu var attiecināt šā panta noteikumus arī uz dzelzceļa pārvadājumiem.

10. pants

1. Komisija pēc dalībvalsts pieprasījuma, kam pievienota atbilstoša papildu informācija, vai pēc savas iniciatīvas var saskaņā ar 29. pantā paredzēto procedūru noteikt, ka saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem un jo īpaši, ņemot vērā iepriekšējo pārbaūžu rezultātus, fiziskās pārbaudes veic retāk tiem produktiem, attiecībā uz kuriem ir saskaņoti ievēšanas nosacījumi, t.i., produktiem, kas atbilst šādiem trim nosacījumiem:

- a) tie nāk no tādām trešām valstīm vai trešo valstu reģioniem, kas sniedz pietiekamas veselības garantijas attiecībā uz tādu produktu pārbaudi izcelsmes vietā, kurus paredzēts ievest kādā no I pielikumā uzskaitītajām Kopienas teritorijām;
- b) ciktāl tas prasīts Kopienas tiesību aktos, tie nāk no uzņēmumiem, kas iekļauti sarakstā, kurš izveidots saskaņā ar Kopienas noteikumiem, vai – ja uzņēmums apstiprināts saskaņā ar Padomes 1995. gada 22. jūnija Lēmumu 95/408/EK par nosacījumiem, lai uz laiku izveidotu to trešo valstu uzņēmumu pagaidu sarakstus, no kuriem dalībvalstis drīkst ievest noteiktus dzīvnieku produktus, zvejniecības produktus vai dzīvas gliemenes⁽¹⁾ – no tāda uzņēmuma, kam veikta valsts vai Kopienas pārbaude;
- c) attiecīgajiem produktiem ir izdotas ievēšanas apliecības.

2. Komisija pirms priekšlikuma iesniegšanas par šādu atbrīvojumu piešķiršanu attiecībā uz produktiem no noteiktas trešās valsts iesniedz Pastāvīgajai veterinārijas komitejai ziņojumu par šo trešo valsti, ņemot vērā:

- a) garantijas, ko piedāvā attiecīgā trešā valsts visā savā teritorijā vai tās daļā attiecībā uz atbilstību Kopienas prasībām, ieskaitot atlieku noteikšanas prasības;
- b) dzīvnieku veselības stāvokli attiecīgajā trešajā valstī;
- c) ziņas par vispārējo veselības stāvokli valstī;
- d) to pasākumu raksturu, ko slimības kontrolei un apkarošanai izmanto trešā valsts;

⁽¹⁾ OV L 243, 11.10.1995., 17. lpp. Lēmumos jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 97/34/EK (OV L 13, 16.1.1997., 33. lpp.).

e) veterinārā dienesta vai citu kompetentu dienestu struktūru, prasmi, patstāvību un kvalifikāciju;

f) atbilstību minimālajām prasībām, ko Kopienas tiesību akti nosaka attiecībā uz ražošanas higiēnu;

g) produkta vai produktu veidu un tā (to) iespēju izraisīt veselības apdraudējumu;

h) noteikumus attiecībā uz atsevišķu vielu atļaušanu un atbilstību prasībām, kas noteiktas Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīvā 96/22/EK par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu izmantošanas aizliegumu lopkopībā⁽²⁾ un kas noteiktas Direktīvā 96/23/EK;

i) Kopienas pārbaudes vai valsts pārbaudes rezultātus;

j) veikto ievēšanas pārbaūžu rezultātus;

k) riska analīzi saistībā ar ievadamo produktu īpašībām, to noformējumu vai izmantoto transporta veidu.

3. Neierobežojot 1. punktu, veterinārās ekvivalences līgumā starp Kopienu un trešo valsti uz abpusēja pamata var apspriest arī jautājumu par pārbaūžu biežuma samazināšanu.

Šādi samazinājumi jāpieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

11. pants

1. Dalībvalsts visu to dalībvalstu vārdā, caur kurām jāveic tranzīts, atļauj veikt sūtījumu tranzītu no vienas trešās valsts uz citu trešo valsti tikai tad, ja:

- a) šādi sūtījumi nāk no trešās valsts, kuras produktus nav aizliegt ievest I pielikumā uzskaitītajās teritorijās un kuras produkti ir paredzēti citai trešajai valstij. Kompetentā iestāde var atkāpties no šīs prasības attiecībā uz sūtījumu pārkraušanu, ko veic saskaņā ar 9. panta 1. punkta a) apakšpunktu no viena lidaparāta uz citu vai no viena kuģa uz citu vienas un tās pašas ostas vai lidostas muitas zonā nolūkā pārsūtīt tos bez turpmākas apstāšanās I pielikumā uzskaitītajās teritorijās atbilstoši vispārējiem kritērijiem, kas jānosaka saskaņā ar 4. punktu;

⁽²⁾ OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.

- b) šādu tranzītu iepriekš ir atļāvis valsts pilnvarots veterinārārsts tās dalībvalsts robežkontroles punktā kādā no I pielikumā minētajām teritorijām, kurā sūtījums nonāk vispirms;
- c) atbildīgais par kravu iepriekš apņemas attiecīgo produktu izbrāķēšanas gadījumā pārņemt atpakaļ sūtījumu un rīkoties ar to saskaņā ar 17. pantu.

2. Atļauja, kas minēta 1. punktā, ir atkarīga no atbilstības šādiem nosacījumiem:

- a) sūtījumiem, ko robežkontroles punktā uzrāda tranzītam, ir pievienoti 7. panta 1. punktā minētie dokumenti, vajadzības gadījumā, kopā ar šādu dokumentu autentiskiem tulkojumiem;
- b) produktu sūtījums minētajā robežkontroles punktā jāuzrāda, lai veiktu dokumentu pārbaudi un identitātes pārbaudi.

Kompetentā veterinārā iestāde var atļaut atkāpties no dokumentu un identitātes pārbaudēm jūras un gaisa transportam, ja sūtījumu:

- neizkrauj. Tādā gadījumā, neierobežojot 20. pantu, dokumentu pārbaudes aprobežojas ar kuģa kravas saraksta pārbaudīšanu,
- pārkrauj no viena lidaparāta uz citu vai no viena kuģa uz citu vienas un tās pašas ostas vai lidostas muitas zonā, kā aprakstīts 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

Izņēmuma gadījumos, ja ir apdraudēta iedzīvotāju vai dzīvnieku veselība vai ja pastāv aizdomas par pārkāpumiem, jāveic papildu fiziskas pārbaudes;

- c) gadījumā ja pa autoceļiem, dzelzceļu vai ūdensceļiem tiek šķērsotas I pielikumā uzskaitītās teritorijas, šādu sūtījumu:
- muitas uzraudzībā saskaņā ar T1 procedūru, kura noteikta Regulā (EEK) Nr. 2913/92, nosūta uz izvešanas vietu no Kopienas kopā ar dokumentu, kas vajadzīgs saskaņā ar 2. panta a) apakšpunktu, un 5. panta 1. punktā minēto sertifikātu, kurā norādīts tas robežkontroles punkts, kurā sūtījumu izvedīs no Kopienas;
 - pārvadā iestāžu aizplombētos transportlīdzekļos vai konteineros, neizkraujot un nesadalot produktus pēc tam, kad tie izvesti no ieejas robežkontroles punkta. Pārvadājuma laikā pārkraušana nav atļauta;
 - caur robežkontroles punktu izved no Kopienas ne vēlāk kā 30 dienas pēc izbraukšanas no ieejas robežkontroles punkta, izņemot gadījumus, kad piešķir vispārēju atbrī-

vojumu saskaņā ar 4. punktā noteikto procedūru, lai ņemtu vērā pietiekami pamatotus ģeogrāfiskas nošķirtības gadījumus;

- d) valsts pilnvarotais veterinārārsts, kas atļauj veikt pārvadājumu, ar ANIMO tīkla palīdzību informē izejas robežkontroles punkta valsts pilnvaroto veterinārārstu;
- e) izejas robežkontroles punkta valsts pilnvarotais veterinārārsts 5. panta 1. punktā minētajā sertifikātā apliecina, ka attiecīgais sūtījums ir izvests no Kopienas, un pa faksu vai citādā veidā nosūta dokumenta kopiju ieejas robežkontroles punktam.

Ja ieejas robežkontroles punkta valsts pilnvarotais veterinārārsts nesaņem informāciju par produktu izvešanu no Kopienas termiņā, kas noteikts 2. punkta c) apakšpunkta trešajā ievilkumā, viņš nodod šo jautājumu kompetentajai muitas iestādei, kura vajadzības gadījumā to izmeklē, lai noteiktu produktu faktisko galamērķi.

3. Visus izdevumus, kas radušies atbilstoši šim pantam, saskaņā ar principiem, kuri izriet no Direktīvas 85/73/EEK 1. panta, jāsedz atbildīgajam par kravu vai viņa pārstāvim, neatlīdzinot tos no dalībvalsts līdzekļiem.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, jo īpaši attiecībā uz informācijas apmaiņu starp ieejas un izejas robežkontroles punktiem, pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

12. pants

1. Kompetentā iestāde tādus sūtījumus, ko ieved no trešām valstīm un kas ir paredzēti brīvajai zonai, brīvajai noliktavai vai muitas noliktavai, drīkst ielaist saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2913/92 vienīgi tad, ja atbildīgais par kravu ir iepriekš paziņojis, ka attiecīgie produkti ir paredzēti laišanai brīvā apgrozībā kādā no I pielikumā uzskaitītajām teritorijām, vai ja ir jānosaka citāds izlietojums, un ja produkti atbilst vai neatbilst ieviešanas nosacījumiem.

Ja nav skaidri norādīts izlietojums, ir jāuzskata, ka produktus paredzēts laist brīvā apgrozībā kādā no I pielikumā uzskaitītajām teritorijām.

2. Šādiem sūtījumiem ieejas robežkontroles punktā veic dokumentu, identitātes un fizisku pārbaudi, lai noteiktu produktu atbilstību vai neatbilstību minētajiem ieviešanas nosacījumiem.

Ja dokumentu pārbaudē atklājas, ka produkts neatbilst Kopienas prasībām, fiziska pārbaude tomēr nav vajadzīga – izņemot gadījumus, kad pastāv aizdomas par dzīvnieku veselības vai iedzīvotāju veselības apdraudējumu.

Šādiem sūtījumiem pievieno 7. panta 1. punktā minētos dokumentus. Vajadzības gadījumā pievieno šādu dokumentu autentiskus tulkojumus.

3. Ja 2. punktā minētajās pārbaudēs konstatē atbilstību Kopienas prasībām, robežkontroles punkta valsts pilnvarots veterinārārsts izdod 5. panta 1. punktā minēto sertifikātu saistībā ar muitas dokumentiem. Robežkontroles punkta kompetentais veterinārārsts un muitas iestādes atļauj ieviešanu noliktavā brīvajā zonā, brīvajā noliktavā vai muitas noliktavā. Šādus produktus no veterinārā viedokļa atzīst par piemērotiem vēlākai laišanaī brīvā apgrozībā.

4. Ja 2. punktā minētajās pārbaudēs konstatē, ka attiecīgie produkti neatbilst Kopienas prasībām, robežkontroles punkta valsts pilnvarots veterinārārsts izdod 5. panta 1. punktā minēto sertifikātu saistībā ar muitas dokumentiem. Šādos gadījumos robežkontroles punkta muitas un veterinārās iestādes drīkst atļaut ieviešanu noliktavā brīvajā zonā, brīvajā noliktavā vai muitas noliktavā tikai tad, ja, neierobežojot 16. pantu, ir izpildītas šādas prasības:

a) produkti nedrīkst būt no tādas trešās valsts, uz ko attiecas aizliegums, kurš noteikts 11. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā teikumā;

b) kompetentajai iestādei jāapstiprina noliktavas brīvajās zonās un brīvās noliktavas vai muitas noliktavas produktu glabāšanai. Lai tās varētu apstiprināt, tām jāatbilst šādām prasībām:

— tām jāastāv no noslēgtas platības, kuras ieeju un izeju pastāvīgi kontrolē noliktavas vadība. Ja noliktava atrodas brīvajā zonā, tad visai zonai jābūt noslēgtai un jāatrodas pastāvīgā muitas kontrolē,

— tām jāatbilst Kopienas tiesību aktos vai – ja nav šādu Kopienas tiesību aktu – valsts tiesību aktos paredzētajiem apstiprināšanas nosacījumiem attiecībā uz noliktavām, kurās uzglabā attiecīgo(-s) produktu(-s),

— tajās jābūt uzskaitēi, kurā ik dienas iegrāmato visus sūtījumus, ko ievē noliktavā vai izvē no tās, norādot katra sūtījuma produktu raksturojumu un daudzumu un saņēmēja vārdu un adresi. Šāda uzskaitē jāglabā vismaz trīs gadus,

— tajās jābūt uzglabāšanas un/vai saldēšanas telpām, kas ļauj atsevišķi uzglabāt tādus produktus, kas neatbilst veterinārajiem tiesību aktiem.

Tomēr attiecībā uz jau pastāvošām noliktavām kompetentā iestāde var atļaut šādus produktus uzglabāt atsevišķi tajās pašās telpās, ja produktus, kas neatbilst Kopienas standartiem, uzglabā aizslēdzamās vietās,

— tajās jābūt pieejamām telpām, kas paredzētas personālam, kurš veic veterinārās pārbaudes.

Ja 2. punktā minētajās pārbaudēs atklājas, ka atbildīgais par kravu ir sniedzis nepatiesas ziņas atbilstoši 1. punktam, viņam jārikojas ar precēm saskaņā ar 17. pantu.

5. Kompetentās iestādes veic visus nepieciešamos pasākumus:

— lai nodrošinātu noliktavu apstiprināšanas nosacījumu saglabāšanu,

— lai novērstu Kopienas veterinārajām prasībām neatbilstošu produktu glabāšanu tajās pašās telpās vai vietās, kur uzglabā minētajām prasībām atbilstošus produktus,

— lai nodrošinātu efektīvu kontroli noliktavas ieejās un izejās no tās un nodrošinātu veterinārās iestādes uzraudzību piekļūšanas laikā. Tām jo īpaši jānodrošina tas, lai produktus, kas neatbilst Kopienas prasībām, nevarētu bez kompetentās iestādes piekrišanas izvest no tām telpām vai daļām, kur tos uzglabā,

— lai veiktu visas vajadzīgās pārbaudes, lai savukārt novērstu noliktavā uzglabāto produktu pārveidošanu, aizstāšanu vai jebkādas izmaiņas iepakojumā, sagatavošanā tirgum vai apstrādē.

6. Dalībvalsts, pamatojoties uz dzīvnieku vai iedzīvotāju veselības aizsardzības apsvērumiem, var liegt produktu ieviešanu muitas noliktavā, brīvajā noliktavā vai brīvajā zonā, ja tie neatbilst nosacījumiem, kas paredzēti Kopienas tiesību aktos.

7. Sūtījumus nedrīkst ievēst brīvajā zonā, brīvajā noliktavā vai muitas noliktavā, ja tiem nav uzliktas muitas plombas.

8. Sūtījumus, kas minēti 4. punktā, var izvēst no brīvās zonas, brīvās noliktavas vai muitas noliktavas vienīgi pārsūtīšanai uz trešo valsti vai uz noliktavu, kura minēta 13. pantā, vai iznīcināšanai, ja:

— pārsūtīšana uz trešo valsti notiek saskaņā ar 11. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 11. panta 2. punkta a), c), d) un e) apakšpunkta prasībām,

— nogādāšanu uz noliktavu, kas minēta 13. pantā, veic atbilstoši T1 muitas kontroles veidlapai, pievienotajā sertifikātā, kurš paredzēts minētajā pantā, norādot noliktavas nosaukumu un atrašanās vietu,

— pārvadāšanu uz iznīcināšanas vietu veic pēc attiecīgo produktu denaturācijas.

Pēc tam attiecīgo sūtījumu nosūta saskaņā ar tādiem nosacījumiem, lai nodrošinātu, ka pārvadājums notiek kompetentu iestāžu uzraudzībā, neizkraujot preces, ūdensnecaurlaidīgos transportlīdzekļos vai konteineros, ko aizplombējušas kompetentās iestādes.

Šādus sūtījumus nedrīkst pārvietot no vienas šajā pantā minētas noliktavas uz citu.

9. Visus izdevumus, kas radušies atbilstoši šim pantam, ieskaitot saistībā ar tiem vajadzīgās ekspertīzes un pārbaužu izmaksas, saskaņā ar principiem, kuri izriet no Direktīvas 85/73/EEK 1. panta, jāsedz atbildīgajam par kravu vai viņa pārstāvim, neatlīdzinot tos no dalībvalsts līdzekļiem.

10. Dalībvalstis iesniedz Komisijai sarakstu, kurā uzskaitītas:

a) brīvās zonas, brīvās noliktavas un muitas noliktavas, kas minētas 4. punktā;

b) operatori, kas minēti 13. pantā.

Komisija nodrošina a) apakšpunktā minētā saraksta publicēšanu *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* un nosūta pārējām dalībvalstīm b) apakšpunktā minēto operatoru sarakstu.

11. Ja netiek pildīti 1. līdz 10. punktā izklāstītie nosacījumi un tiktāl, ciktāl šie nosacījumi attiecas uz noliktavu, kompetentā iestāde aptur vai atsauc savu apstiprinājumu, kas minēts 4. punkta b) apakšpunktā. Tā informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par šādu atsaukšanu.

Ja konstatē pārkāpumus, kas radušies tīši vai rupjas nolaidības rezultātā, attiecībā uz personu, kura ir atbildīga par sūtījuma pārvadāšanu pēc tā izvešanas no noliktavas, piemēro attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos paredzētās sankcijas.

12. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, jo īpaši attiecībā uz pārbaudes procedūrām, kas jāveic, sūtījumus ievadot šādās zonās vai noliktavās vai izvedot no tām, sūtījumu pārvadāšanu no vienas šādas zonas vai noliktavas uz citu, produktu uzglabāšanas veidu un atļauto pārkraušanu, pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

13. pants

1. Operatori, kas tiešā veidā apgādā pārrobežu jūras transportlīdzekļus ar 12. panta 4. punktā minētiem produktiem apkalpes un pasažieru patēriņam, papildus atbilstībai 12. panta

1. un 2. punkta, 4. punkta a) apakšpunkta, 4. punkta b) apakšpunkta otrā, trešā un ceturtā ievilkuma, 5., 6., 7. un 9. punkta prasībām:

a) kompetentajai iestādei iepriekš jāapstiprina kā operatori;

b) tiem jāpiegādā tādi produkti, ko nevar apstrādāt, ja izejvielas neatbilst Kopienas prasībām;

c) tiem jābūt noslēgtām ēkām, kuru ieeju un izeju pastāvīgi kontrolē atbildīgā persona. Ja noliktava atrodas brīvajā zonā, piemēro 12. panta 4. punkta b) apakšpunkta pirmā ievilkuma otrā teikuma prasības;

d) tiem jāapņemas nelaist 12. panta 4. punktā minētos produktus apgrozībā patēriņam nevienā no I pielikumā uzskaitītajām teritorijām;

e) cik vien iespējams drīz jāziņo kompetentajai iestādei par šo produktu nogādāšanu noliktavā, kas minēta c) apakšpunktā.

2. Operatoriem, kas minēti 1. punktā:

a) jāveic tieša piegāde uz jūras transportlīdzekļa klāja vai uz īpaši apstiprinātu noliktavu galamērķa ostā, ja ir veikti pasākumi, kas nodrošina, lai attiecīgie produkti nekādos apstākļos netiktu izvesti no ostas zonas uz citu galamērķi. Produktu pārvadāšana no izcelsmes noliktavas uz galamērķa ostu jāveic muitas uzraudzībā saskaņā ar T1 procedūru, kas noteikta Regulā (EEK) Nr. 2913/92, pievienojot veterināro sertifikātu, kurš aizpildīts saskaņā ar 6. punktā noteikto procedūru;

b) iepriekš jāpaziņo tās dalībvalsts ostas zonas kompetentajai iestādei, no kuras piegādā produktus, un galamērķa dalībvalsts ostas kompetentajām iestādēm produktu nosūtīšanas datums un ziņas attiecībā uz to galamērķi;

c) jāsniedz oficiāls pierādījums, ka produkti ir nonākuši galamērķī;

d) vismaz trīs gadus jāuztur ienākošo un izejošo sūtījumu reģistrs. Reģistram jānodrošina iespēja pārbaudīt tās sūtījumu daļas, kas palikušas noliktavā.

3. Operatoriem būtu jānodrošina, lai tie neapgādātu kuģus ar tādiem produktiem, kas neatbilst Kopienas prasībām, izņemot pasažieru un apkalpes apgādi ārpus I pielikumā uzskaitīto teritoriju piekrastes zonām, ko paredz valsts noteikumi.

4. Ne vēlāk kā produktu nosūtīšanas brīdī tās dalībvalsts ostas zonas kompetentā iestāde, no kuras piegādāti produkti, ar ANIMO tīkla palīdzību paziņo par nosūtīšanu galamērķa dalībvalsts ostas zonas kompetentajai iestādei un informē to par produktu galamērķi.

5. Ja nav izpildīti šā panta nosacījumi, kompetentajai iestādei ir jāatsauc 1. punkta a) apakšpunktā minētā atļauja. Tā informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par šādu atsaukšanu.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, jo īpaši attiecībā uz pārbaudes procedūrām, kas jāveic to produktu nosūtīšanas brīdī un pārvadāšanas un piegādes laikā, kuri jāpiegādā tieši uz jūras transportlīdzekļa klāja, ieskaitot pierādījumu, ka šie produkti ir nonākuši to juridiskajā galamērķī, pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

14. pants

1. Produktiem, kam muitas apstiprinātā apstrāde vai izmantošana Regulas (EEK) Nr. 2913/92 nozīmē nav tāda, kā noteikts šīs direktīvas 7. pantā un 12. panta 3. punktā, ja vien tos neiznīcina vai nenosūta atpakaļ, veic identitātes pārbaudi un fizisku pārbaudi, lai noteiktu to atbilstību vai neatbilstību ieviešanas nosacījumiem.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai vajadzības gadījumā pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

15. pants

1. Dalībvalsts atļauj tāda Kopienas izcelsmes produktu sūtījuma atpakaļiešanu, ko izbrāķējusi trešā valsts, ja:

a) produktiem ir pievienots:

i) sertifikāta oriģināls vai noraksts, ko apliecinājusi tā kompetentā iestāde, kura izdeva produktiem pievienoto sertifikātu, kopā ar informāciju par izbrāķēšanas iemesliem un garantiju, ka ir ievēroti nosacījumi, kas reglamentē produktu uzglabāšanu un pārvadāšanu, apliecinot, ka attiecīgie produkti nav pārkrauti;

ii) aizplombētu konteineru gadījumā – pārvadātāja sertifikāts, kas apliecina, ka saturs nav ticis pārkrauts vai izkrauts;

b) minētajiem produktiem veic dokumentu un identitātes pārbaudi un 20. pantā paredzētajos gadījumos fizisku pārbaudi;

c) sūtījumu saskaņā ar 8. panta 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem tiešā veidā nosūta atpakaļ izcelsmes uzņēmumam tajā dalībvalstī, kur izdots sertifikāts, un ja tranzīta gadījumā caur citu dalībvalsti tās dalībvalsts robežkontroles punkta valsts pilnvarots veterinārārsts, kur kādā no I pielikumā

uzskaitītajām Kopienas teritorijām sūtījums nonāk vispirms, to ir iepriekš atļāvis visu to dalībvalstu vārdā, caur kurām tiks vests sūtījums.

2. Dalībvalsts nevar iebilst pret tādu Kopienas izcelsmes produktu sūtījuma atpakaļiešanu, ko izbrāķējusi trešā valsts, ja kompetentā iestāde, kura izdevusi sertifikāta oriģinālu, ir piekritusi pieņemt atpakaļ sūtījumu un ja ir izpildīti nosacījumi, kas izklāstīti 2. punktā.

3. Apstākļos, ko paredz 1. un 2. punkts, minētos produktus nosūta saskaņā ar tādiem nosacījumiem, lai nodrošinātu pārvadāšanu līdz izcelsmes uzņēmumam saskaņā ar 8. panta 4. punktā noteikto procedūru ūdens necaurļaidīgos transportlīdzekļos, ko kompetentā iestāde ir identificējusi un aizplombējusi tā, ka plombas tiek sabojātas, kad vien konteineru atver.

4. Valsts pilnvarots veterinārārsts, kurš atļauj veikt pārvadājumu, ar ANIMO tīkla palīdzību informē galamērķa kompetento iestādi.

5. Visus izdevumus, kas radušies atbilstoši šim pantam, ieskaitot saistībā ar tiem vajadzīgās kontroles un pārbaūžu izmaksas, saskaņā ar principiem, kuri izriet no Direktīvas 85/73/EEK 1. panta, jāsedz atbildīgajam par kravu vai viņa pārstāvim, neatlīdzinot tos no dalībvalsts līdzekļiem.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

16. pants

1. Šī nodaļa neattiecas uz produktiem:

a) kuri veido daļu no ceļotāja personīgās bagāžas un ir paredzēti personīgam patēriņam tiktāl, ciktāl daudzums nepārsniedz to daudzumu, kas jānosaka saskaņā ar 3. punktu, un ar noteikumu, ka produkti ir no tādas dalībvalsts vai trešās valsts, vai trešās valsts daļas, kura iekļauta sarakstā, kas pieņemts saskaņā ar Kopienas noteikumiem, un no kuras nav aizliegta ieviešana;

b) kurus sīksūtījumu veidā nosūta privātpersonām, ja šādus produktus neieved komerciāliem mērķiem, ciktāl sūtītais daudzums nepārsniedz to daudzumu, kas jānosaka saskaņā ar 3. punktu, un ja produkti ir no tādas trešās valsts vai trešās valsts daļas, kura iekļauta sarakstā, kas izveidots saskaņā ar Kopienas noteikumiem, un no kuras nav aizliegta ieviešana;

c) kas atrodas uz starptautiskā transportlīdzekļa klāja un ir paredzēti apkalpes un pasažieru patēriņam, ja tos neieved kādā no I pielikumā uzskaitītajām teritorijām.

Ja šos produktus vai to atkritumus izkrauj, tie ir jāiznīcina. Tomēr produktus nevajag iznīcināt tad, ja tos vienā un tajā pašā ostā un muitas uzraudzībā pārviesto tieši no viena starptautiskā transportlīdzekļa uz citu;

d) kam veikta termiska apstrāde hermētiski noslēgtā konteinerā līdz F0 vērtībai, kas ir 3,00 vai vairāk – ja iesaistīti daudzumi, kuri nepārsniedz apmēru, kas jānosaka saskaņā ar 3. punktu, – un:

i) kas veido daļu no ceļotāju personīgās bagāžas un ir paredzēti to personīgam patēriņam;

ii) ko sīksūtījumu veidā nosūta privātpersonām, ja šādus produktus neieved komerciāliem mērķiem;

e) ko sūta kā izstāžu paraugus vai kas paredzēti izstādēm, ja tos nav paredzēti tirgot un ja tos šim nolūkam iepriekš ir atļāvuši kompetentā iestāde;

f) kas paredzēti konkrētiem pētījumiem vai analīzei tiktāl, ciktāl oficiālā kontrolē iespējams noteikt, ka šos produktus nepiegādā lietošanai pārtikā un ka pēc izstādes slēgšanas vai konkrēto pētījumu vai analīzes pabeigšanas šos produktus, izņemot analīzēs izmantotos daudzumus, iznīcina vai nosūta atpakaļ saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem, kuri jāparedz kompetentajai iestādei.

Šajā gadījumā un gadījumā, kas minēts e) apakšpunktā, galamērķa dalībvalsts pārliecinās, ka attiecīgos produktus nevar izmantot citiem mērķiem, izņemot tos, kuriem attiecīgie produkti ir ievesti galamērķa dalībvalsts teritorijā.

2. Šā panta 1. punkts neietekmē noteikumus, kas piemērojami attiecībā uz svaigu gaļu un produktiem, kā pamatā ir gaļa, saskaņā ar 1. panta 2. punktu Padomes 1972. gada 12. decembra Direktīvā 72/462/EEK par veselības un veterināro pārbauci uzdevumiem attiecībā uz liellopu, aitu, kazu, cūku, svaigas gaļas un produktu, kā pamatā ir gaļa, ieviešanu no trešām valstīm ⁽¹⁾.

3. Komisija saskaņā ar 29. pantā paredzēto procedūru izvirza īstenošanas noteikumus un jo īpaši svara ierobežojumus dažādiem produktiem, uz kuriem varētu attiekties 1. punktā minētie atbrīvojumi.

⁽¹⁾ OV L 302, 31.12.1972., 28. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/91/EK (OV L 13, 16.1.1997., 27. lpp.).

17. pants

1. Sūtījumus, kas ievesti kādā no Kopienas teritorijām bez veterinārās pārbaudes saskaņā ar 3. un 4. panta prasībām, konfiscē, un kompetentā iestāde lemj par to iznīcināšanu saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu vai to pārsūtīšanu saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu.

2. Ja kompetentā iestāde šajā direktīvā minētajās pārbaudēs konstatē, ka produkts neatbilst ieviešanas nosacījumiem, vai ja šādās pārbaudēs konstatē pārkāpumu, tad kompetentā iestāde, apspriežoties ar atbildīgo par kravu vai viņa pārstāvi, lemj par to, lai:

a) ne vēlāk kā 60 dienās produktu pārsūtītu ārpus I pielikumā uzskaitītajām teritorijām no tā paša galamērķa robežkontroles punkta, par kuru pastāv vienošanās ar atbildīgo par kravu, izmantojot tos pašus transportlīdzekļus, ja to neliedz veterinārās pārbaudes rezultāti un veselības aizsardzības prasības.

Šajā gadījumā robežkontroles punkta valsts pilnvarotajam veterinārārstam:

— jāuzsāk informēšanas procedūra, kas paredzēta Lēmuma 92/438/EEK 1. panta 1. punkta pirmajā ievilkumā,

— saskaņā ar kārtību, kas Komisijai jānosaka saskaņā ar 7. punktā minēto procedūru, jāatzīst par nederīgiem sertifikāti vai dokumenti, kuri pievienoti izbrāķētajiem produktiem, lai nebūtu iespējams atkārtoti ievest izbrāķētos produktus caur kādu citu robežkontroles punktu;

b) vai arī, ja nav iespējama pārsūtīšana vai ir beidzies a) apakšpunktā minētais 60 dienu termiņš, vai ja atbildīgais par kravu nekavējoties piekrīt, – lai produktus iznīcinātu robežkontroles punktam tuvākajās šim nolūkam paredzētajās iekārtās saskaņā ar Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīvu 90/667/EEK, ar ko paredz veterināros noteikumus par dzīvnieku atkritumu iznīcināšanu un pārstrādi, to laišanu tirgū un par patogēnu novēršanu dzīvnieku vai zivju izcelsmes barībā ⁽²⁾.

⁽²⁾ OV L 363, 27.12.1990., 51. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

Kompetentās iestādes līdz šajā punktā minēto produktu pārsūtīšanai vai izbrāķēšanas ceļoņu apstiprināšanai minētos produktus uzglabā kompetentās iestādes uzraudzībā uz tās personas rēķina, kas atbild par kravu.

3. Ja 1. un 2. punktā minētajās pārbaudēs atklāj nopietnus Kopienas veterināro tiesību aktu pārkāpumus vai to atkārtotus pārkāpumus, tad piemēro 23. un 24. panta noteikumus.

4. Šā panta 2. punktu nepiemēro, ja kompetentā iestāde ir atļāvusi izmantot produktus saskaņā ar Direktīvu 90/667/EEK, ja vien nepastāv draudi iedzīvotāju vai dzīvnieku veselībai.

5. Atbildīgais par kravu vai viņa pārstāvis sedz tās izmaksas, kas radušās sūtījuma pārsūtīšanas vai iznīcināšanas procesā vai produkta izmantošanā citiem mērķiem.

Turklāt, ja ir konstatēts pārkāpums, kas radies tīši vai rupjas nolaidības rezultātā, dalībvalstij jānosaka atbildīgajam par kravu sods, kurš paredzēts tās tiesību aktos.

6. Piemēro Lēmuma 92/438/EEK noteikumus.

7. Sīki izstrādātus noteikumus 1. līdz 3. punkta piemērošanai, jo īpaši attiecībā uz izvērtējuma kritēriju standartizāciju, lai lemtu par sūtījumu izbrāķēšanu, konfiskāciju vai iznīcināšanu, pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

18. pants

Komisija saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru, pamatojoties uz otrajā daļā minētajiem projektiem, pieņem noteikumus, kas piemērojami ievešanai noteiktās I pielikumā uzskaitīto teritoriju daļās, lai ņemtu vērā šīm teritorijām raksturīgos dabas noteiktos apstākļus, jo īpaši to nošķirtību no Kopienas teritorijas kontinentālās daļas.

Šim nolūkam Francijas Republika un Grieķijas Republika iesniedz Komisijai projektu, kas jo īpaši Francijas aizjūras departamentu gadījumā un konkrētu salu un salu grupu gadījumā nosaka, kāda veida pārbaudes ir jāveic tādu produktu ievešanai šajos reģionos, kuru izcelsme ir trešās valstīs, ņemot vērā šīm teritorijām raksturīgos ģeogrāfiski diktētus apstākļus.

Šajos projektos norāda pārbaudes, kas veiktas, lai jebkādos apstākļos novērstu šajās teritorijās ievestu produktu pārsūtīšanu uz citām Kopienas teritorijas daļām, ja vien šīs teritorijas neatbilst Kopienas veterināro tiesību aktu prasībām.

19. pants

1. Komisija saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru izveido to augu produktu sarakstu, kas jo īpaši to turpmākā galamērķa dēļ var izraisīt dzīvnieku infekciju vai lipīgo slimību izplatīšanās risku un tādēļ ir jāpakļauj šajā direktīvā noteiktajām veterinārajām pārbaudēm, un jo īpaši tai, kura noteikta 4. pantā, lai pārliecinātos par šādu augu produktu izcelsmi un plānoto galamērķi.

Saskaņā ar to pašu procedūru pieņem:

— dzīvnieku veselības aizsardzības nosacījumus, kas jāpilda trešām valstīm, un sniedzamās garantijas, jo īpaši jebkādas apstrādes īpašības, kuras nepieciešamas, ņemot vērā to dzīvnieku veselības stāvokli,

— tādu trešo valstu sarakstu, kam, ņemot vērā garantijas, var atļaut ievest Kopienā augu produktus, kuri minēti pirmajā daļā,

— jebkādas tādas īpašas pārbaudes procedūras, jo īpaši saistībā ar paraugu ņemšanu, ko var piemērot šiem produktiem, jo īpaši tos ievēdot neiepakotā veidā.

2. Svaigiem zvejniecības produktiem, kas nekavējoties izkrauti no zvejas kuģa, kurš peld ar trešās valsts karogu, saskaņā ar Padomes 1994. gada 6. maija Regulu (EEK) Nr. 1093/94 par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem trešo valstu zvejas kuģi var tieši izkraut un tirgot savus lomus Kopienas ostās⁽¹⁾, un pirms tos var ievest kādā no I pielikumā uzskaitītajām teritorijām, veic veterinārās pārbaudes, kas noteiktas attiecībā uz zivīm, kuras nekavējoties izkrauj zvejas kuģi, kas peld ar dalībvalsts karogu.

Tomēr dalībvalstij, atkāpjoties no 3. panta 2. punkta, saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru var atļaut veikt šajā direktīvā paredzētās pārbaudes tādu saldētu un sasaldētu tunzivju gadījumā, ko, nenogriežot tām galvas un neizķidājot, tieši izkrauj no tāda kuģa, kurš pieder kopuzņēmumam, kas reģistrēts saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas noteikumiem, ja:

— tuvākā robežkontroles punkta kompetentā iestāde veic šādas pārbaudes tajā galamērķa ražotnē, kas apstiprināta šo produktu apstrādei,

⁽¹⁾ OV L 121, 12.5.1994., 3. lpp.

- apstrādes ražotne neatrodas tālāk par 75 km no robežkontroles punkta,
- produktus saskaņā ar 8. panta 4. punkta pirmajā ievilkumā noteikto procedūru muitas uzraudzībā nogādā no izkraušanas vietas līdz galamērķa ražotnei.

3. Saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru var atļaut atkāpes no 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumiem un – attiecībā uz personālu, kas ir atbildīgs par pārbaudēm un sertifikātu izdošanu, – no 4. panta 1. punkta un 5. panta 1. punkta noteikumiem attiecībā uz robežkontroles punktiem, kur uzrāda zivis saskaņā ar Padomes 1991. gada 22. jūlija Direktīvu 91/493/EEK, ar ko nosaka veselības nosacījumus attiecībā uz zvejniecības produktu ražošanu un laišanu tirgū⁽¹⁾.

20. pants

1. Neierobežojot šīs nodaļas noteikumus, valsts pilnvarots veterinārārsts vai kompetentā iestāde aizdomu gadījumā par neatbilstību veterinārajiem tiesību aktiem vai šaubu gadījumā:

- a) par produkta identitāti vai faktisko galamērķi;
- b) par produkta atbilstību garantijām, kas tiesību aktos noteiktas minētajam produkta veidam;
- c) par atbilstību Kopienas tiesību aktos noteiktajām dzīvnieku vai iedzīvotāju veselības aizsardzības garantijām;

veic jebkādas veterinārās pārbaudes, ko veterinārārsts vai iestāde uzskata par piemērotu, lai apstiprinātu vai novērstu aizdomas.

Pārbaudītajiem produktiem jāpaliek kompetentās iestādes uzraudzībā, līdz tiek iegūti pārbaudes rezultāti.

Ja aizdomas apstiprinās, ir jāpastiprina pārbaudes attiecībā uz tās pašas izcelsmes produktiem saskaņā ar 17. panta 3. punktu.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

21. pants

1. Lai ieviestu šajā nodaļā paredzēto pārbaudes sistēmu, Austrijas Republikas rīcībā ir trīs gadus ilgs periods, skaitot no dienas, kad stājas spēkā Pievienošanās līgums. Pārejas laikā

⁽¹⁾ OV L 268, 24.9.1991., 15. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/23/EK (OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.).

Austrija saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru piemēro pirms Pievienošanās līguma spēkā stāšanās dienas noteiktos pasākumus. Šie pasākumi nodrošina visu vajadzīgo pārbauzu veikšanu pēc iespējas tuvāk Kopienas ārējām robežām.

2. Lai ieviestu šajā nodaļā paredzēto pārbaudes sistēmu, Somijas Republikas rīcībā ir divus gadus ilgs periods, skaitot no dienas, kad stājas spēkā Pievienošanās līgums. Pārejas laikā Somija saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru piemēro pirms Pievienošanās līguma spēkā stāšanās dienas noteiktos pasākumus. Šie pasākumi nodrošina visu vajadzīgo pārbauzu veikšanu pēc iespējas tuvāk Kopienas ārējām robežām.

3. Pēc dalībvalsts pieprasījuma, saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru attiecībā uz robežkontroles punktiem, kas atrodas uz pieteikuma iesniedzēju valstu robežām, var neattiekties II pielikuma astotā ievilkuma prasības divus gadus pēc 1999. gada 1. jūlija.

II NODAĻA

DROŠĪBAS NOTEIKUMI

22. pants

1. Ja trešās valsts teritorijā parādās vai izplatās tāda slimība, kas minēta Padomes 1982. gada 21. decembra Direktīvā 82/894/EEK par dzīvnieku slimību izziņošanu Kopienā⁽²⁾, zoonoze vai cita slimība, vai jebkāda cita parādība vai apstākļi, kuri varētu nopietni apdraudēt dzīvnieku vai iedzīvotāju veselību, vai ja pasākumu ļauj veikt jebkādi citi nopietni dzīvnieku veselības vai iedzīvotāju veselības aizsardzības apsvērumi, jo īpaši ņemot vērā savu veterināro ekspertu iegūtos datus vai robežkontroles punktā veiktās pārbaudes, Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma nekavējoties un atkarībā no situācijas nopietnības pieņem vienu no šādiem pasākumiem:

- aptur ieviešanu no visas attiecīgās trešās valsts vai no tās daļas un attiecīgā gadījumā no trešās tranzīta valsts,

⁽²⁾ OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

— paredz īpašus nosacījumus attiecībā uz produktiem, ko ievie no visas attiecīgās trešās valsts vai no tās daļas,

— pamatojoties uz faktiski iegūtajiem datiem, izveido atbilstošas kontroles prasības, kas var ietvert īpašus iedzīvotāju vai dzīvnieku veselības riska izmeklējumus, un atkarībā no šīs kontroles rezultātiem palielina fizisko pārbaudžu biežumu.

2. Ja kāda no šajā direktīvā paredzētajām pārbaudēm rāda, ka produktu sūtījums varētu radīt draudus dzīvnieku vai iedzīvotāju veselībai, kompetentā veterinārā iestāde nekavējoties veic šādus pasākumus:

— tā konfiscē un iznīcina attiecīgo sūtījumu,

— tā nekavējoties saskaņā ar Lēmumu 92/438/EEK informē pārējos robežkontroles punktus un Komisiju par iegūtajiem datiem un par produktu izcelsmi.

3. Gadījumā, kas paredzēts 1. punktā, Komisija var veikt pagaidu drošības pasākumus attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas 11., 12. un 13. pants.

4. Komisijas pārstāvji var nekavējoties apmeklēt attiecīgo trešo valsti.

5. Ja dalībvalsts oficiāli informē Komisiju par vajadzību veikt drošības pasākumus, un Komisija nav piemērojusi 1. līdz 3. punkta noteikumus vai nav informējusi Pastāvīgo veterinārijas komiteju saskaņā ar 6. punktu, tad dalībvalsts var veikt pagaidu drošības pasākumus attiecībā uz minētajiem produktiem.

Ja dalībvalsts veic pagaidu drošības pasākumus attiecībā uz trešo valsti vai uzņēmumu trešā valstī atbilstoši šim punktam, tā informē par to pārējās dalībvalstis un Komisiju Pastāvīgajā veterinārijas komitejā.

Pastāvīgā veterinārijas komiteja 10 darba dienu laikā saņem jautājumu saskaņā ar 28. panta nosacījumiem 1. un 3. punktā paredzēto pasākumu paplašināšanai, grozīšanai vai atcelšanai. Vajadzīgo lēmumu pieņemšanai, ieskaitot lēmumus par produktu pārvietošanos Kopienā un tranzītu, var izmantot arī 28. pantā paredzēto procedūru.

6. Lēmumus par to pasākumu grozīšanu, atcelšanu vai paplašināšanu, kas pieņemti atbilstoši 1., 2., 3. un 5. punktam, pieņem saskaņā ar 28. pantā noteikto procedūru.

7. Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai vajadzības gadījumā pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

III NODAĻA

EKSPERTĪZE UN PĀRBAUDES

23. pants

1. Ja tas ir lietderīgi šīs direktīvas prasību vienotai piemērošanai, Komisijas veterinārie eksperti var kopā ar kompetentajām iestādēm:

- a) pārliecināties par dalībvalstu atbilstību minētajām prasībām;
- b) veikt pārbaudes uz vietas, lai nodrošinātu, ka pārbaudes tiek veiktas saskaņā ar šo direktīvu.

2. Dalībvalsts, kuras teritorijā notiek pārbaude, sniedz Komisijas veterinārajiem ekspertiem jebkādu palīdzību, kas tiem var būt vajadzīga uzdevumu veikšanai.

Pārbaudžu rezultāti jāapspriež ar attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi pirms nobeiguma ziņojuma sagatavošanas un izplatīšanas.

3. Ja Komisija uzskata, ka to attaisno pārbaudžu rezultāti, tā pārskata situāciju Pastāvīgajā veterinārijas komitejā. Tā var pieņemt vajadzīgos lēmumus saskaņā ar 28. pantā noteikto procedūru.

4. Komisija pārrauga norises; ņemot vērā šīs norises un saskaņā ar 28. pantā noteikto procedūru Komisija var grozīt vai atcelt 5. punktā minētos lēmumus.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai vajadzības gadījumā pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

24. pants

1. Ja šajā direktīvā paredzētās pārbaudes rada aizdomas, ka Kopienas veterinārie tiesību akti ir nopietni vai atkārtoti pārkāpti, tad kompetentā iestāde attiecībā uz produktiem, kas iesaistīti šādā izlietojumā vai šādu produktu izcelsmē, veic šādus pasākumus:

— tā informē Komisiju par izmantoto produktu īpašībām un attiecīgo sūtījumu; Komisija tūlīt informē visus robežkontroles punktus,

— dalībvalstis stingrāk kontrolē visus tās pašas izcelsmes produktu sūtījumus. Jo īpaši robežkontroles punktā ir jāaiztur nākamie 10 tās pašas izcelsmes sūtījumi fiziskai pārbaudei un jāiemaksā drošības nauda par pārbaudes izmaksām, ieskaitot paraugu ņemšanu un laboratorijas pārbaudes, kas noteiktas III pielikumā.

Ja šāda papildus pārbaude apstiprina neatbilstību Kopienas tiesību aktiem, ar neatbilstošo sūtījumu vai tā daļu ir jārīkojas saskaņā ar 17. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu,

— Komisija saņem informāciju par šīs stingrākās pārbaudes rezultātiem un, pamatojoties uz šo informāciju, veic visus vajadzīgos izmeklējumus, lai noteiktu atklāto pārkāpumu cēloņus un izcelsmi.

2. Ja pārbaudēs atklājas, ka ir pārsniegti maksimāli pieļaujamie atlikumu daudzumi, tad veic 1. punkta otrajā ievilkumā minētās pārbaudes.

3. Ja gadījumos, kur iesaistītas trešās valstis, kas noslēgušas ekvivalences līgumus ar Kopienas, vai trešās valstis, kuru sūtījumus pārbauda retāk, Komisija pēc attiecīgās trešās valsts kompetentās iestādes izmeklēšanas secina, ka tā nav pildījusi savus pienākumus un garantijas, ko sniedz Direktīvas 92/23/EK 29. panta 1. punktā minētie projekti, tā saskaņā ar šīs direktīvas 29. pantā noteikto procedūru vairs neļauj minētajai valstij izmantot priekšrocību retāk pārbaudīt attiecīgos produktus, līdz minētā trešā valsts ir labojusi šos savus trūkumus. Tādu pašu procedūru izmanto, atsaucot apturēšanu.

Vajadzības gadījumā, lai atjaunotu minēto līgumu sniegtās priekšrocības, attiecīgo valsti uz šīs valsts rēķina apmeklē Kopienas delegācija, kurā ir arī dalībvalstu eksperti, lai pārlielinātos par šādu pasākumu izpildi.

25. pants

1. Ja dalībvalsts kompetenta iestāde, pamatojoties uz pārbaudēm, kas veiktas produktu tirdzniecības vietā, secina, ka šī direktīva netiek pildīta kādā robežkontroles punktā vai 12. pantā minētā citas dalībvalsts muitas noliktavā, brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā, tā nekavējoties sazinās ar minētās dalībvalsts centrālo kompetento iestādi.

Pēdējā šē minētā iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus un informē pirmās dalībvalsts kompetento iestādi par veiktajām pārbaudēm, pieņemtajiem lēmumiem un šādu lēmumu pamatojumu.

Ja pirmās dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata šos pasākumus par nepietiekamiem, tā kopīgi ar attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi izskata iespējamās risinājumus un līdzekļus, lai labotu situāciju, vajadzības gadījumā apmeklējot attiecīgo dalībvalsti.

Ja pirmajā daļā minētās pārbaudes atkārtoti uzrāda neatbilstību šai direktīvai, galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde informē par to Komisiju un pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes.

Komisija pēc galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas, ņemot vērā to pārkāpumu veidu, par kuriem ir sūdzības, var:

— nosūtīt uz minēto dalībvalsti pārbaudes grupu saistībā ar valsts kompetentajām iestādēm,

— pieprasīt kompetentajai iestādei pastiprināt attiecīgajā robežkontroles punktā, muitas noliktavā, brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā veikto kontroli.

Līdz Komisijas iegūto datu saņemšanai, iesaistītajai dalībvalstij pēc galamērķa dalībvalsts pieprasījuma ir jāpastiprina kontrole attiecīgajā robežkontroles punktā, muitas noliktavā, brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā.

Galamērķa dalībvalsts no savas puses var intensīvāk kontrolēt produktus, kas ienāk no šīm izcelsmes vietām.

Komisijai pēc vienas no abu attiecīgo dalībvalstu pieprasījuma – ja pārkāpumus apstiprina piektās daļas pirmajā ievilkumā minētā pārbaude – saskaņā ar 28. pantā noteikto procedūru ir jāveic attiecīgi pasākumi. Šie pasākumi cik vien iespējams drīz jāapstiprina vai jāpārskata saskaņā ar to pašu procedūru.

2. Šī direktīva neietekmē dalībvalstī spēkā esošos tiesību aktos paredzētās pārsūdzības tiesības attiecībā uz kompetento iestāžu lēmumiem.

Kompetentās iestādes pieņemtos lēmumus un šādu lēmumu pamatojumu dara zināmu atbildīgajam par kravu, uz ko attiecas šādi lēmumi, vai viņa pārstāvim.

Pēc attiecīgās par kravu atbildīgās personas vai viņas pārstāvja pieprasījuma minētos lēmumus un pamatojumus viņam nosūta rakstiskā formā kopā ar precīzām ziņām par pārsūdzības tiesībām, kas viņam pieejamas saskaņā ar tajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, kura veic pārbaudes, kā arī par spēkā esošo procedūru un termiņiem.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

26. pants

1. Katra dalībvalsts izveido to ierēdņu apmaiņas programmu, kas ir pilnvaroti veikt pārbaudes produktiem no trešām valstīm.
2. Komisija un dalībvalstis koordinē 1. punktā minētās programmas Pastāvīgajā veterinārijas komitejā.
3. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, kas ļauj īstenot programmas, kuras izriet no 2. punktā minētās koordinēšanas.
4. Katru gadu Pastāvīgajā veterinārijas komitejā pārskata programmu īstenošanu, pamatojoties uz dalībvalstu sagatavotajiem ziņojumiem.
5. Dalībvalstis ņem vērā gūto pieredzi, lai uzlabotu un attīstītu apmaiņas programmas.
6. Kopienai ir jāveic finanšu iemaksas, lai veicinātu apmaiņas programmu efektīvu attīstību. Sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz Kopienas finanšu iemaksu un aprēķināto summu, kas jāsedz no Kopienas budžeta, ir izklāstīti Padomes 1990. gada 26. jūnija Lēmumā 90/424/EEK par izdevumiem veterinārajā jomā ⁽¹⁾.
7. Sīki izstrādātus noteikumus 1., 4. un 5. punkta piemērošanai vajadzības gadījumā pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

27. pants

Dalībvalstis nodrošina to, ka tiem valsts pilnvarotajiem veterinārārstiem, kas norīkoti robežkontroles punktos, ir jāpiedalās īpašās mācību programmās, kuras minētas šajā pantā.

Komisija saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru izveido pamatnostādnes šādām programmām.

Komisija vismaz reizi gadā rīko seminārus programmu vadītājiem, lai nodrošinātu to koordinētību.

Šajā pantā noteiktos pasākumus finansē saskaņā ar Lēmuma 90/424/EEK III sadaļu.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

⁽¹⁾ OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 94/370/EK (OV L 168, 2.7.1994., 31. lpp.).

28. pants

Ja atsauces uz šajā pantā paredzētu procedūru, Pastāvīgā veterinārijas komiteja, kas izveidota ar Padomes Lēmumu 68/361/EEK, pieņem lēmumus saskaņā ar Direktīvas 89/662/EEK 17. panta noteikumiem.

29. pants

Ja atsauces uz šajā pantā definētu procedūru, Pastāvīgā veterinārijas komiteja pieņem lēmumus saskaņā ar Direktīvas 89/662/EEK 18. panta noteikumiem.

30. pants

Saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru var papildināt II un III pielikumu.

31. pants

Šī direktīva neierobežo saistības, kas izriet no muitas noteikumiem.

32. pants

Dalībvalstis var izmantot Lēmuma 90/424/EEK 38. pantā paredzēto Kopienas finansiālo palīdzību šīs direktīvas ieviešanai.

33. pants

Direktīvu 90/675/EEK atceļ no 1999. gada 30. jūnija.

Tiesību aktiem, kas pieņemti, pamatojoties uz Direktīvu 90/675/EEK, jāpaliek spēkā līdz pieņem to aizstāšanai paredzētus noteikumus, pamatojoties uz šo direktīvu.

Katram tiesību aktam, ko pieņem, pamatojoties uz šo direktīvu, ir attiecīgā gadījumā jānorāda datums, no kura tā noteikumi aizstāj atbilstošos tā tiesību akta noteikumus, kas pieņemti, pamatojoties uz Direktīvu 90/675/EEK.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un savstarpēji saista saskaņā ar IV pielikuma korelācijas tabulu.

34. pants

1. Dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai līdz 1999. gada 1. jūlijam izpildītu šo direktīvu. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Dalībvalstis piemēro minētos noteikumus no 1999. gada 1. jūlija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis pieņem šādas atsauces pievienošanas kārtību.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai tos savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, kuru reglamentē šī direktīva.

35. pants

Šī direktīva stājas spēkā 20. dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

36. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1997. gada 18. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
F. BODEN

*I PIELIKUMS***TERITORIJAS, KAS UZSKAITĪTAS 1. PANTĀ**

1. Beļģijas Karalistes teritorija.
 2. Dānijas Karalistes teritorija, izņemot Farēru salas un Grenlandi.
 3. Vācijas Federatīvās Republikas teritorija.
 4. Spānijas Karalistes teritorija, izņemot Seūtu un Meliju.
 5. Grieķijas Republikas teritorija.
 6. Francijas Republikas teritorija.
 7. Īrijas teritorija.
 8. Itālijas Republikas teritorija.
 9. Luksemburgas Lielhercogistes teritorija.
 10. Nīderlandes Karalistes teritorija Eiropā.
 11. Portugāles Republikas teritorija.
 12. Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes teritorija.
 13. Austrijas Republikas teritorija.
 14. Somijas Republikas teritorija.
 15. Zviedrijas Karalistes teritorija.
-

II PIELIKUMS

APSTIPRINĀTĀS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ ROBEŽKONTROLES PUNKTIEM

Lai robežkontroles punkti varētu saņemt Kopienas apstiprinājumu:

- tiem jābūt vajadzīgajam personālam, lai pārbaudītu produktiem pievienotos dokumentus (iedzīvotāju veselības vai veterinārie sertifikāti vai citi Kopienas tiesību aktos noteikti dokumenti),
- tiem jābūt pietiekamam skaitam – attiecībā pret robežkontroles punktā apstrādājamo produktu daudzumu – veterinārā un palīgpersonāla, kas īpaši apmācīts veikt pārbaudes, kurās kontrolē produktu atbilstību pavaddokumentiem, un regulāras fiziskas pārbaudes katram produktu sūtījumam;
- tiem jābūt pietiekamam skaitam personāla, lai izlases veidā ņemtu un apstrādātu paraugus no produktu sūtījumiem, ko uzrāda attiecīgā robežkontroles punktā,
- tajos jābūt pietiekami plašām telpām, kas pieejamas personālam, kurš atbild par veterinārās pārbaudes veikšanu,
- tajos jābūt attiecīgām higiēniskām telpām un iekārtām, lai veiktu regulāras analīzes un noņemtu paraugus saskaņā ar šo direktīvu,
- tajos jābūt attiecīgām higiēniskām telpām un iekārtām, lai ņemtu un apstrādātu paraugus regulārām pārbaudēm, kas paredzētas Kopienas noteikumos (mikrobioloģiskie standarti),
- tajos jābūt specializētas laboratorijas dienestam, kas var veikt īpašas analīzes šajā punktā nogādātajiem paraugiem,
- tajos jābūt telpām un saldētavām, lai varētu uzglabāt sūtījuma daļas, kas ņemtas analīzei, un produktus, kuru laišanu brīvā apgrozībā nav atļāvis par robežkontroles punktu atbildīgais veterinārais ierēdnis,
- tiem jābūt attiecīgām iekārtām, lai varētu ātri apmainīties ar ziņām, jo īpaši ar citiem robežkontroles punktiem (ar datorizētās sistēmas palīdzību, kas paredzēta Direktīvas 90/425/EEK 20. pantā vai *Shift* projektā),
- tajos jābūt pieejamiem tāda uzņēmuma pakalpojumiem, kas ir kvalificēts, lai veiktu Direktīvā 90/667/EEK paredzēto apstrādi.

—

III PIELIKUMS

PRODUKTU FIZISKA PĀRBAUDE

Dzīvnieku produktu fiziskas pārbaudes mērķis ir pārliecināties, vai produkti joprojām atbilst tam mērķim, kas minēts veterinārajā sertifikātā vai dokumentā: attiecīgi jāpārbauda trešās valsts apliecinātās izcelsmes garantijas, pārliecinoties, ka produkta turpmāka pārvadāšana nav izmainījusi sākotnēji garantēto stāvokli, izmantojot:

- a) organoleptisku pārbaudi: pēc smaržas, konsistences, garšas;
- b) vienkāršus fiziskus vai ķīmiskus testus: sagriežot, atlaižot, vārot;
- c) laboratorijas testus, lai konstatētu:
 - atlikumus,
 - patogēnus,
 - piemaisījumus,
 - pierādījumu, kas norāda uz izmaiņām.

Neatkarīgi no produktu veida ir jāveic:

- a) pārvadājuma nosacījumu un transportlīdzekļa pārbaude, lai jo īpaši atklātu jebkuras aukstuma režīma nepilnības vai pārtraukumus;
- b) jāsālīdzina sūtījuma faktiskais svars ar veterinārajā sertifikātā vai dokumentā norādīto, un vajadzības gadījumā jānosver viss sūtījums;
- c) jāpārbauda iesaiņojuma materiāli un visi marķējumi uz tiem (zīmogi, etiķetes), lai pārliecinātos par to atbilstību Kopienas tiesību aktiem;
- d) jāpārbauda Kopienas tiesību aktos prasītā temperatūra, lai pārliecinātos par tās atbilstību pārvadāšanas laikā;
- e) pirms organoleptiskas pārbaudes un fizisku, ķīmisku un laboratorijas testu veikšanas jāpārbauda viss iepakojuma komplekts vai paraugi – neiekot produktu gadījumā.

Testi jāveic visam to paraugu kopumam, kas noņemti visam sūtījumam, kuru vajadzības gadījumā var daļēji izkraut, lai nodrošinātu, ka tiek aizsniegtas visas tā daļas.

Pārbaude jāveic attiecībā uz 1 % no atsevišķiem priekšmetiem vai iepakojumiem sūtījumā, attiecībā uz vismaz diviem līdz – maksimāli – desmit atsevišķiem priekšmetiem/iepakojumiem.

Tomēr veterinārās iestādes atkarībā no produktiem un apstākļiem var pieprasīt plašākas pārbaudes.

Neiekot preču gadījumā no dažādām sūtījuma daļām jāņem vismaz pieci paraugi;

- f) ja veic izlases veida laboratorijas testus, kas nevar nodrošināt tūlītējus rezultātus, un ja nepastāv tūlītējs apdraudējums iedzīvotāju vai dzīvnieku veselībai, sūtījumu var atbrīvot.

Tomēr ja laboratorijas testus veic sakarā ar aizdomām par pārkāpumu vai ja iepriekšējie testi devuši apstiprinošus rezultātus, sūtījumus nedrīkst atbrīvot, kamēr testa rezultāti nav noliedzīgi;

- g) transportlīdzekļi ir jāizkrauj pilnībā vienīgi šādos gadījumos:
 - iekraušana ir veikta tādā veidā, ka, tikai daļēji izkraujot produktus, nav iespējams piekļūt visam sūtījumam,
 - paraugu pārbaudēs ir atklājušies pārkāpumi,
 - iepriekšējā sūtījumā ir bijuši pārkāpumi,
 - valsts pilnvarotam veterinārārstam ir aizdomas par pārkāpumu esamību;
- h) pēc fiziskās pārbaudes pabeigšanas kompetentajai iestādei ir jāaplicina pārbaude, noslēdzot un oficiāli apzīmējot visus atvērtos iepakojumus un atkārtoti aizplombējot visus konteinerus, plombas numuru ierakstot robežas šķērsošanas dokumentā.

IV PIELIKUMS

KORELĀCIJAS TABULA

Direktīvā 90/675/EEK	Šajā direktīvā
1. pants	1. pants
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
2. panta 2. punkta a) apakšpunkts	2. panta 2. punkta a) apakšpunkts
2. panta 2. punkta b) apakšpunkts	2. panta 2. punkta b) apakšpunkts
2. panta 2. punkta c) apakšpunkts	2. panta 2. punkta c) apakšpunkts
2. panta 2. punkta d) apakšpunkts	2. panta 2. punkta d) apakšpunkts
2. panta 2. punkta e) apakšpunkts	2. panta 2. punkta e) apakšpunkts
2. panta 2. punkta f) apakšpunkts	2. panta 2. punkta f) apakšpunkts
2. panta 2. punkta g) apakšpunkts	2. panta 2. punkta g) apakšpunkts
2. panta 2. punkta h) apakšpunkts	2. panta 2. punkta k) apakšpunkts
3. pants	—
4. pants	—
5. pants	12. pants
6. pants	13. pants
7. pants	—
8. panta 1. punkts	—
8. panta 2. punkts	4. panta 4. punkta b) apakšpunkts
8. panta 3. punkts	10. pants
8. panta 4. punkts	9. pants
9. pants	6. pants
10. pants	—
11. pants	—
12. pants	11. pants
13. pants	14. pants
14. pants	16. pants
15. pants	—
16. pants	17. pants
17. pants	18. pants
18. pants	19. pants
18.a pants	21. pants
19. pants	22. pants
20. pants	23. pants
21. pants	25. pants
22. pants	26. pants
23. pants	28. pants
24. pants	29. pants
25. pants	30. pants
26. pants	31. pants
27. pants	—
28. pants	—
29. pants	—
30. pants	—
31. pants	32. pants
32. pants	34. pants
33. pants	36. pants
I pielikums	I pielikums
II pielikums	II pielikums
—	III pielikums